

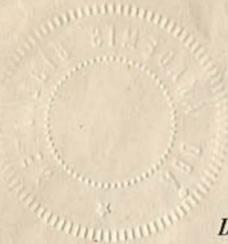

TONERNAS VÄLDE.

I form af Symfoni af L. Spohr.

Stumma lågo höjd och dala'
Midt i vårens blomsterskatt,
Och kring lundens öde salar
Menskan irrade i natt;
Följde blott dit slumpen vände,
Ej den eld, i hjertat brann,
Kärlek inga toner kände,
Intet språk naturen fann.

Då ville sig Guds godhet ljusft förkunna,
Och väckte välljud uti menskans bröst,
Åt kärlek ville han ett språk förunna,
Som saligt skänkte hjertat frid och tröst.
Och kärlek sjunga lärkan, näktergalen,
I skog och lund blott harmonier bo,
Vid Zephyrs succar väckas ljufva qvalen,
Och bäckens böljor söfva dem till ro.

*Der löser, fyldt af sångens helga fröjder,
Sig anden fri från hvarje jordiskt band,
Han söker, swingande, sin himmels höjder,
Och helsar drömmens sköna fosterland!*

*Helga toner, ljufva minnen
Från ett annat, bättre land,
Klingen ljus, förr'n J försvinnen
Ifrån livets öde strand.
Sen J barnets första smärta
Invid trogen moders bröst,
Fyllen ljus dess lilla hjerta,
Skänken glädje, lugn och tröst.
Till den spädes vaggas kallen
Fridens engel ned ur skyn,
Med en kärlekssång befallen
Gyllne drömmar för hans syn.*

*Ungdomens fria och glädtiga skaror
Följa så troget i edra spår,
Genast vika sorger och faror
När den jublade dansen går.
Klar blir hvar panna, hvar blick skjuter lägor,
Hjertat fröjdas och glömmer sin gråt,
Vindlätt buren af tonande vågor
Sväfsvar den vingade foten framåt.*

*Under nattens tystnad ären
Toner, J, en ynglings tröst,
Och hans kärleks suck J bären
Till den huldas ömma bröst.
Ljufva toner! Klagen, smeken,
Trotsen, hoten då och då
Hennes hjerta, ack beveken,
Att hans smärta lindras må!*

*Men ock i slagningens tunnel J ljuden,
Krigarens hjerta sig fröjdar dervid,
Livet förakta J ynglingen bjuden,
När med trumpeten man kallar till strid.
Sorger och fruktan och faror försinnna,
Segrande toner mana framåt,
Blodiga lagrar och ära att finna
Skyndar den tappre sin vådliga stråt.*

*Med vilda härskri börjas sriden
Vid trummans ljud, kanonens sång;
Är segren vunnen, vinkar friden
Tillbaks med milda toners gång.
Då fören J på toners vingar
Till Gud det offer, hjertat bär,
Och kampens segersälla här
Åt härars Gud sin lofsång bringar.*

*Helga ljud! Af eder svalkas
Trötta vandrarn vid sin staf;
Ljuft J klingen, när han nalkas
Hvilan i sin tysta graf.
Livets, känslans flydda vårar
Tänden J vid hopp och tro;
Skänken brustet hjerta tårar,
Ge'n åt anden evig ro.*

*Ären J väl drömmar, sköna toner
Från ett okänt, heligt fosterland?
Barn från ljusa, himmelsblåa zoner,
Fridens budskap här på livets strand?
Sjungen ständigt i mitt tjusta öra
Om den sällhet, som der ofvan ler;
Intet qual shall då mitt hjerta störa,
Ingen boja fängsla anden mer!*

Helsingfors; Finska Litteratur-Sällskapets Tryckeri. 1853.

Imprimatur: Herman Molander.

